

Vannlukkuþryggingin hefur svarað mæð

EITT INTERESSANT UPPGERÐ

Vannlukkuþryggingin hefur svarað. Hon heldur seg hafa kelt meg út.

Hon vátar svar hennara ekki júst höfuðstraðin í afþinning minni, so satt sum meiningin við vannlukkuþryggingina má vera, at hon skal hjálpa í vannlukku og ekki við »spindsfínding« útleiggingum av, hvussu ið vannlukkan er hend, royna at sleppa sær undan.

»Tað var rætt, at tey eftirsitandi einki fingi frá Vannlukkuþryggingini«, sigur »Vannlukkuþryggingin« grein í Sosialinum um vannlukkuþryggingina Julius Hammers, stýrimann á motorskipinum »Stjørn«.

Hvat galið havi eg so sagt her? Tað var júst tað, sum eg vildi siga og vísa á, at tann eftirsitandi einka einki, ikki eitt oyr, hóast eg veit, at reiðarið skrivaði og bardist fyrri, at tey máttu koma undir vannlukkuþryggingarlógina.

Vannlukkuþryggingarmennirnir bjargaðu vannlukkuþryggingini undan at gjalda teimum neyðstaddu tað, ið eg og allir rættshugsandi meina tey áttu, við at træta til sannleika eina giting, at Julius Hammer Hammer var farin í land fyrri at siggja byin og ikki í skipsorindum.

Men reiðarið var av aðrari meining. Tað helt, at tað lá nærri at halda, at hann var farin í land í skipsorindum enn at siggja byin, ti hann var júst stýrimaður og hevði ábyrgd fyrri, at alt var í lagi um borð, skuldi solíðis syrgja fyrri orindum í landi.

Góður rættarsíður er, at tað óþrógvaða skal koma ti ákærda til góðar. Her var so sannligja grund til, at tað óþrógvaði við Julius Hammers landferð kom honum til góðar fyrri at lúka ta uppgávu, sum vannlukkuþryggingin má hava, nevnliga at hjálpa teimum, ið sita eftiri við sorgini og neyðini.

Men tað gjørdi vannlukkuþryggingin alto so ikki. Og tað er tað, sum eg átaladi og átal og harmist yvir.

Vannlukkuþryggingin hefur so sannligja ikki lovt í hesum føri at koyra tey treingjandi út í oyðimørkina við gitingum, illgitingum, sum var gjørdi við einkju og born eftir Julius Hammer.

Tað vildi samt seg betri fyrri vannlukkuþryggingina, at hon royndi at tolka lógina og lagt ta bestu meiningina í vannlukkuþryggingini fyrri, at einkjan og bornini kundu fingið hjálpa eftir trongdini heldur enn at handla uppá óváttaðar gitingar, til skaða fyrri tey eftirsitandi.

Og mátti Vannlukkuþryggingin ikki smæst undir bonkin, hon sum hefur einkarrætt til vannlukkuþryggingar, at komið við ti, at Julius Hammer kundi tryggjað seg fyrri landferð hjá óðrum, t. d. í Bretlandi. Hann gjørdi ikki tað, so mátti sviða sum svøllir ella sum vannlukkuþryggingin fær tað at svølla. Hevur nakar hoyrt so galið, slíka »kynismu«?

Nú er lógin broytt, sigur Vannlukkuþryggingin.

Ja, ti betur. Nú er lógin broytt. Men tað er eftir troðkan frá mær og óðrum. Stjórnin segði seg frá, ti hon varð broytt innan hansara viðmæli, havi eg hoyrt.

Hon skal broystast meiri, ti hon er sum hon skal vera.

Tað gleið meg, at tíðindi, sum gingi um ymisk onnur tilfelli sum eg nært við, at tey einki fingi nakrantíð, ikki eru bein við tað, at tey kortini at enda hava fingið eitt sindur. Men tað er ikki meiri enn eitt sindur, sum Vannlukkuþryggingin nevni.

Tað gleið meg kortini, at tey havi ikki vítað betri enn, at tey óváttaða tíðindi, ið eg dró fram, vóru bein.

Men tað broyti tí ikki so nógv í afþinning minni, ti tað ein, sum er so illa fyrri at missa forsyrgjarin við vannlukku, má stríðast og togast langa, langa tíð fyrri at fáa tað oiti av tryggingarhjálp, sum hefur verið talan um, so er hjálpin at kalla eingin hjálpa, tað ið hon kemur Skjót hjálpa er dupult hjálpa. Sein

hjálp er ofta verri enn eingin hjálpa, sigur orðtakið.

Hjálp, at hjálpin fyrst kemur, tað ið tey treingjandi eru næstan deyð av neyð og trongd, er heilt og als oforsvarligt.

Jú, ikki eiti á at fáa 72—80 kr. fyrri skaða, lærbrot, ið hefur lagt ein á seingina og gjørt ein óarbeiðsføran í áttati dagar og meiri. Oført halda Vannlukkuþryggingarmennirnir.

At teir ikki skammast, so forhánsliga teir skriva um vannlukkuuna tað er, at ein arbeiðsmaður og stórfamiljuforsyrgjari kemur fyrri skaða, brýtur lim og legg, verður tveittur út í arbeiðsloysis- og inn-tokuloyssiforbannslis.

Viðvíkjandi dóttirmanninum Hermoni Lindberg er sannleikin tann, at lækin sum hann var hjá tað undan hann doyði, segði, at hann var arbeiðsføru. Og tað var uppá hesa útsøgn, at hann tann óðursdagin fór til arbeiðis og doyði av at vera vorðin overvaður av tí ræðuliga veðrinum, hann mátti baksa seg igjøgnum fyrri at koma til arbeiðis fyrri seg, konu og born.

Hann doyði av vannlukku, so satt sum nakar er deyður av vannlukku. Hann helt seg eftir læknáútsagnini. Hvat kundi hann gera meiri. Men hann fekk sum sagt ikki eitt einasta oyr. Konan og bornini sótu eftiri við ongum. Og vannlukkuþryggingin lat tey fara av neyð av landinum við ongari hjálpa. Lækin undan vannlukku segði, at hann var arbeiðsføru.

Læknarnir hjá vannlukkuþryggingini segdu, at hetta var ikki beint. Hann var deyður av sjúku. Tað var ikki vannlukka, at eitt himmálsins ódnarveður yvirföll hann á vegnum til arbeiðis. Skilji hvør, ið vil hetta. Eg skilji tað bara sum tann bera óreinskap. Ti eg havi kent sviðan av hesum óreinskapi. Faðirinn og abbin fóli neyðina hjá barninum og barnabørnum. Gud havi lov, at tað enn er so frægt í okkara synduga landi.

Vit kunnu hækast og trækast. Men vit hava rætt at tala enn. Vit hava rætt til við Sigmundi at siga: »leggjum oss tess betur í minni«.

Ja, nú hefur Vannlukkuþryggingin vítað hesa ógerð fyrri góðgerð.

Einkja og born skulu svølla aftaná vannlukkuþryggingina fadirsins og mannsins. Ljóðar tað ikki vakurt!

Komið ikki við uttanumsnakki, ið tit tit nú enn tá fara at loyva tykkum at nýta háðandi tónalag í Vesturvíkarmálinum.

Prístalsviðgerð av arbeiðsløn

Fríggjadagin var til viðgerðar á tingi lótingsmál nr. 11 — tað var lagt fram stutt eftir Ólavsku í fjór, um broyting í lóginu um prístalsviðgerð av arbeiðsløn.

Undir orðaskiftinum tóku menn úr øllum flokkum orðið, uttan tjóðveldisflokkurin. Orðadrátturin gjørdist harður móti endanum, serliga millum Kj. Mohr og Haldor Hansen.

Av tingi

Mál framlegd á tingi síðan tey vit nevndu í seinasta blaði:

18. Avtøka av politikassanum.
19. Statsveðhald fyrri lánum til bygging av farmaskipum.
20. Veðhald fyrri lánum v. m. til bygging av fiskiskipum.
21. Foroyyskar fiskalandingar í Vestur-Tysklandi.
22. Kvøld- og ungdomsskúlaundirvisingin.
23. Sjómanslógingslóg.
24. Samráðingarnar um fiskirættið indí foroying í Grønlandi.
27. Broyting í lótingslóg um sjómannsskúla og sjómanslærur.
39. Sama studning til bygging av smærri havnum og lendingum sum verður veittur til bygging av vegum.

Uppskotini eru lögð fram av landsstýrinum uttan nr. 39, sum Javnaðarflokkurin hefur lagt fram.

Vannlukkuþryggingin var tann fyrsti, sum gjørdi útleig í Vesturvík.

Sigi mær, hevur hon altíð verið tann fyrsti útleigstakari tá ið talan hevur verið um teir sokallaðu múgvandi?

Hetta útleig vanlukkuþryggingar felagsins fekk aðrar at leypa á.

Útleigskráin leyp — og vit lógu knústir undir.

At vannlukkuþryggingin tók útleig sitt aftur, hjálpti einki. Tá var omanlopið av gríbbunum hent.

Men hvat rakar tað ein, hvørjar sorgir og kvøllir fiskimenn hava, sum hava sett alt sitt í eitt arbeiðstól, men sum megi missa tað við jørd og óðrum ongum.

Vit, sum eru fyrri vannlukku, kunnu vanliga einki gera uttan at skera á tonn og sum sagt leggja okkum betri í minni.

Men ikki semir tað vanlukkuþryggingini at leggja svull oman á svull við háðarlátri.

Ellendur í Fámjin er kortini ikki deyður enn og heldur ikki málubundin.

Tað, sum eg havi viljað, og tað, sum eg framvegis vil, er at átala, at hjálpin, sum tey, ið eftiri sita aftaná vannlukkuþryggingina eins og tey, sum verða skaðd og avlamis, eiga, ikki kemur, tað ið trongdin til hana er størst.

Eg vil, at hjálpin skal verða latin beinvegin, og at tað skal vera trongdin til hana, sum avger hana og ikki »pedantiskir« »kenslugerningar« sum tað, at maður »fór í land og kom fyrri ein buss og doyði, men kundi einki latast til tey eftirsitandi treingjandi einkju við hópini av børnum, ti tað kundi haldast, at maðurin var farin í land at siggja byin og ikki í skipsorindum, hóast einki kundi dokumentera viðvíkjandi, um hann var farin til stuttleika ella í skipsorindum.

Hvat mun ger tað fyrri tey eftirsitandi, um forsyrgjarin er farin undir einum ella óðrum umstøðum. Tey eru líka treingjandi fyrri tað.

Vit hava mótmælt. Vit hava funnist at. Nú er lógin fyrri vannlukkuþryggingina broytt stórliga til tað betra. Eg havi verið ein millum teirra, sum tíðliga og seint havi talað fyrri hesi broyting, og sum stoðugt tali fyrri at gera vannlukkuþryggingina enn og betri. Ti deyði og vannlukka, deyði frá fátækari konu og forsyrgjarleysum børnum er eitt hið særasta í manna livinum.

Og tað var hesi, ið hon almáttigi tók sær mest av.

Eiga vit ikki at gera tað sama?

Tit, sum nú sita fyrri vannlukkuþryggingini, verið ikki ólíkindi, geri tað lyftið tykkara millum, at hjarta skal ráða og vera tað avgerandi, so neyðin verður úthýst.

Tað vinna tit aftur við rentu rentanna.

Ellender Ellenderson, Fámjin.

Fylking

heldur aðalfund tann 30. januar 1965. Fundurin verður settur kl. 19.30 í felagshúsinum.

Dagskrá:

- 1) Sambært gr. 20 í felagslógini.
- 2) 50 ára stovningardagur felagsins.
- 3) Møgulig lógarbroytan.

Tveroyri, 11. januar 1965.

STJÓRNIN

Trolarin

JÓANNES FONSDAL

til solu. Tilboð skulu vera innkomin í seinasta lagi 30. januar til

LEIVUR LUTZEN — DEMMUS HENTZE,

landsrættarsakforarar

tlf. 1145

Byggifinansiering

Vit eru altíð til reiðar at leggja til rættis og veita finansiering — tað veri seg til húsa- ella skipabygging

Fyrr ella seinni fáa tygum brúk fyrri einum banka — latið OKKARA banka verða tygara banka

SJOVINNUBANKIN

Vinnings-gátur

Hósdagin 21. januar varð kastað lut millum innkomu brøv við gittum gátum úr »Stjórnhalga«.

FYRI STÓRU GÁTU VUNNU:

100 kr. Johannes Joensen, Vík
50 kr. Marjun Mikkelsen, Leirvík
25 kr. Marjun Sørensen, Viðareiði

LITLA-KROSSORÐ VUNNU:

15 kr. Poul Jens Jacobsen, Skálavík
Martin Joensen: »Klokkan ringir« — Torgun Thomsen,
v/R. C. Effersøesgotu, Tórshavn
P. K. Mouritsen: »7 søgur« — Óluva Simonsen, Norðadalur.

2 GÁTUR VUNNU:

10 kr. Kjartan Larsen, Daði
»Foroyingsogur: Malan og Björg Thomsen, R. C. Effersøe.
»FRÆNDALEYSUR: Marjun Sørensen, Viðareiði.

FORLAGIÐ FRAMHALD

at hava talað seg heitan ímóti organisatiónunum endaði hann við tí mótsetta, so eingin visti, hvar ið hann fleyt.

Haldor Hansen visti Kjartan Mohr á, at arbeiðsmaðurin var ein fyrri maður, ið seldi sína arbeiðsmegi fyrri tað, ið hon er verd, og hann heldur sær rættin at vera friur, friur at gera við sín pening, hvat ið hann vil. Hann undraðist á, at Kjartan Mohr stakk sitt landsstýrið í ryggin. Men tá ið hann tók lærarar og embætismenn fram sum grýl. Men hvi tekur hann ikki seg sjálfan fram?

Málið fór aftur í nevnd, tá nokur skriv vóru komin aftaná at nevndarviðgerð hevði verið á Ólavsku.